

דברי חכמה

גיליון מס. 2732 * ט"ו באב תשפ"ב * 12 באוגוסט 2022

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

תודה והערכה

ברצוני לבטא את הערכתי לכיתת חצב אשר
במסגרת משימות שנת בר המצווה המסורתיות
הגיעו למפגש ובלב רחב וידיים אוהבות ודאגו
לשידרוג וטיפול הכניסה למפגש.

הנוער יחד עם הוריהם וצוות מתגבר: צבעו,
ניקו, גיננו, שתלו וסידרו.

גדר במבוק חדשה ומרעננת. שלט כניסה חדש, שולחן לפינת ישיבה... והכל
באהבה ובטוב טעם.

אז תודתנו והערכתנו ל:

בני המצווה – כתת חצב:

אלה במנולקר, יהל שמואל, אליה דבולט, עומר יצחקי, רוני לניאדו, ענבר
אורן, יהלי טיקוצ'ינסקי, ג'וליאן פרימוסט, שלו דיין, אוריה יודאיקין, גבו
דוידסקו, נתנאל חגולי.

להוריהם המסורים.

לאריק לינטון על תרומת
השולחן היפה.

לגיא וגנר על תרומת שתילים.

אלינור ומיטל קיסר על עיצוב
והכנת שלט הכניסה.

ולמיטל קיסר על הליווי, הדיוק
והעשייה המבורכת.

מאחלים לנוער המשך עשייה קהילתית והצלחה בכל דרככם.

בהערכה רבה, ובברכת מזל טוב לבר המצווה לנערים ולכל המשפחות.

שיפי, ובאי המפגש.

ארכיון כפר הנשיא

קצת רקע: כפי שידוע לכם, בשנים האחרונות אנחנו עוסקים בהסדרת התב"ע החדשה לקיבוץ הכוללת שינוי והתאמה לשימושים של נכסי הקיבוץ.

כיום מרבית המבנים מוגדרים כמבני משק (מבנה שיכול לשמש רק את ענפי הקיבוץ), ויש צורך לשנות את חלקם למבנים של מסחר ותעשייה.

יש ביקוש רב מעצמאים בקיבוץ לשכור מקום לעסק הפרטי. אנחנו רואים בזאת התפתחות הכרחית של הקיבוץ וחלק מהשינויים בתב"ע הוא לדאוג שיהיו מספיק מבנים לעסקים.

בחודש האחרון הגשנו תב"ע לוועדה המחוזית כדי להפוך מבני משק כמו מחסן בגדים, מכבסה, צריפים, אלונות למבנים לשימושים של מסחר ותעסוקה.

אני רוצה להתייחס למבנה הארכיון בהקשר של התב"ע:

בקיבוץ הוחלט למכור מגרשים פנויים לטובת מגורים. המגרש של מבנה הארכיון הנוכחי מיועד למגורים ולכן התבקשנו למצוא מקום חליפי לארכיון (שמוגדר כמבנה ציבור).

לטובת מציאת מקום חלופי מתאים, התייעצנו עם שני מהנדסי בניין והוסבר שלארכיון עדיף מבנה ללא אור שמש, רוח או לחות. בעקבות זאת נמצא שהמקום שמתחת לחדר הכושר (מול הספרייה) פנוי ומתאים לצרכי הארכיון וגם מותאם לתב"ע החדשה.

מימון השיפוץ של המבנה החדש הוא על חשבון מכירת המגרש שעליו נמצא הארכיון היום.

לארכיון יש חשיבות היסטורית רבה לקיבוץ, ואנו מעוניינים שיהיה במרכז היישוב במקום יפה ונגיש לציבור ולכן אנו רואים בזאת הזדמנות מצוינת לקחת מקום מוזנח וחסר שימוש ולהפוך אותו למקום ציבורי פעיל, מעניין וחינוכי.

ריטה ראובנוב

**"בואי ילדה, בואי עכשיו
בואי ונעוף כמו ציפורים
בואי ונבנה לנו חיים אחרים
בואי ונאהב כמו ילדים"**

שלמה גרוניך

**בן נולד בשעה טובה
לאורלי ועמו ג'רבי
בריאות נחת ושמחה לכל השפחה**

ועדת קליטה

אשנב לחיינו – תרבות וספורט

נורית אורן

ערך התרבות בקהילה הקיבוצית היה ועודנו אחד הערכים החשובים, לא פחות מערך העבודה או החינוך. בכנסת זהו נושא המתכנס במשרד אחד עם הספורט. אצלנו הוא כל כך גדול וחשוב שאחלק אותו לשני פרקים נפרדים.

כשאומרים תרבות אין פירוש הדבר חגים בלבד. ערכנו פעם קבלות שבת, חתונות ומסיבות בר מצווה בהשתתפות כל החברים והילדים. הוצגו סרטים פעם בשבוע על "הדשא של הסרט" עם מכונת הקרנה מקרטעת ותורני תרגום, נערכו טיולי משק לכל קצוות הארץ, היתה מקהלה פעילה, תזמורת המנדולינות של הילדים הופיעה בכל הארץ, היו קבוצות נגינה של מבוגרים ותערוכות של אומנות פלסטית. ריבוי האומנים שבינינו תרם רבות להעשרת הסביבה התרבותית שלנו בצבע, צליל וצורה. ההווי וההומור האנגלי המיוחדים לכפר הנשיא היו שם דבר.

עי לחג

תלוי זה מלכה
אותך בקבלת
צוף – עי לפסח
מאנץ המלון.

אני בת משק, והחוויות והזיכרונות הטובים ביותר של ילדותי קשורים בחגים. כל חג וצביונו המיוחד נחגג אצלנו על פי המסורת היהודית הקיבוצית – ארוחת ראש השנה וברכותיה, חנוכה על שיירת הלפידים והשירה בציבור, סדר פסח המוני ומאורגן למופת, עם ה"שי לחג" המפתיע ומעורר המחלוקת בכל שנה מחדש,

תהלוכה חקלאית וטקס בשבועות ועד גולת הכותרת - מסיבת פורים. מי שנקלט בכפר הנשיא לומד מהר מאוד את משמעות המילה "זיג", שפירושה מערכון אנגלוסקסי, וכפועל יוצא גם ה"זיג-בוקס" - אותו מחסן תחפושות שנפתח לקראת פורים ושימש את השחקנים באירועים השונים.

ב- 1954 הוקם צריף המועדון הראשון לשם מפגשי רעים וקריאת עיתונים. חדר זה היה גם משכנו של הפסנתר. עשר שנים מאוחר יותר נבנה מועדון רחב ידיים

מעל חדר האוכל החדש ובו התקיימו אירועי תרבות רבים. יותר מאוחר נוספו גם האמפיתיאטרון, פארק זיו, אולם דדו, בריכת השחייה והפביליון (בית קפה מאולתר בשטח הבריכה) שהיוו אתרי מפגש אלטרנטיביים לחדר האוכל והמועדון לאירועים השונים.

גם היום שומרים אצלנו על ערך התרבות באמצעות ועדת תרבות שאחראית על ניהול התקציב הייעודי לחגים השונים ומועדים נוספים. בלב הקיבוץ מוצגות תערוכות של אומני הקיבוץ המתחלפות אחת לחודש או חודשיים, הרצאות ערבים חברתיים ועוד.

גם היום מקבל כל חג תשומת לב ונחגג לפי מיטב המסורת היהודית, החילונית והקיבוצית עם טוויסט מותאם לכפר הנשיא. נהייתי השנה מאוד מחג השבועות האחרון שאפיינו אותו הלבוש בלבן של רוב המשתתפים והריקודים המרשימים של כל קבוצות הגיל. את חג המשק המושקע הפסדתי, לצערי, אבל שמעתי עליו ראיתי סרטונים וכמובן שצפיתי בתערוכת הצילומים המדהימה.

אני שמחה שדור החברים החדשים והתושבים בתוך הקיבוץ ובהרחבה, קיבל את השרביט מהדור הקודם ונראה שהתרבות אצלנו משגשגת גם היום.

דודו פלמה שלום לך,

תאמין או לא, אבל קראתי את הקטע שלך ב-"דיבריי" האחרון בנושא
"האם אנחנו צריכים לקרוא את התנ"ך באופן מילולי"
 ומדוע **"תאמין או לא"**? - הפינה שלך נורא כבדה לי, גם באורך וגם
 בתוכן. אבל הפעם משהו תפס אותי.
 נערת חזק את העט וזה מה שיצא ממנו.

אפשר בקלות לקחת מילים בתנ"ך ולעוות אותם
 בצורה שקשה להאמין, ועל כך אני רוצה לכתוב כאן.

האשימו את שלמה המלך שהוא גזען ושוביניסט. וכל זה. למה?
 כתוב, בשיר השירים המיוחס לשלמה המלך: (א - 5)
"שחורה אני ונאווה בנות ירושלים... וכו'....."
 לא תאמינו אבל התרגומים באנגלית הם אלה:

Dark am I, yet lovely, ... etc'
I am dark but beautiful, ... etc'
I am very dark, but lovely...etc'

כלומר....למי שלא שם לב (יחי ההבדל הקטן)

בעברית: שחורה אני ו **נאווה**....

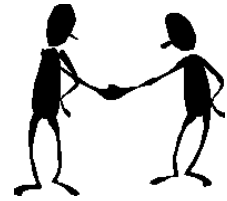
באנגלית: שחורה אני **אבל** נאווה....

לא חושב שצריך להסביר את בעיית התרגום שגרם לשלמה להיות
 שוביניסט - נכון? אם לא.... הסבר של 5 עמודים בשבוע הבא

דוד אלמן

נעים אהכיר / יובל עזריה

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא
להכיר את כל חברי הקהילה
והשבוע: **בני גולדברג**
גר ברחוב החצב

איך הגעתי לקיבוץ?

בגיל 16 גרתי ולמדתי שנתיים בתיכון
בארצות הברית, חזרתי לארץ כדי להתגייס
לצבא, לבית הספר הטכני של חיל האוויר
בחיפה. שם הכרתי את אורי גולן ז"ל, שהפך לחבר קרוב מאוד שלי.

כך התחלתי לבקר בקיבוץ. בביקורים אלה הכרתי את אביבה בן חיים, שהיתה
בת משק. לימים נישאנו וקבענו את ביתנו בקיבוץ.

בשנות ה-70 הקיבוץ היה בשיא צמיחתו והחיים פה נראו אוטופיים, היו שיתוף
אמיתי וחיים בצוותא, ולכן גם כשעלו מחשבות על מעבר לעיר הגדולה, הן
נפסלו וכך נשארנו כאן.

מה אני עושה בחיים?

השתחררתי מהצבא, עבדתי זמן קצר כמדריך נוער בכפר בלום, ולאחר מכן
התחלתי לעבוד במפעל בקיבוץ.

ב"הבונים" עבדתי בשיווק ואח"כ בניהול מחלקת ברזים. פעלתי בעיקר בשוק
המקומי.

אחרי 16 שנים במפעל של הקיבוץ יצאתי לעבוד "בחוץ" בחברה שנקראת "המ-לט" HAM-LET בתפקיד מנהל פיתוח עסקי, זה תפקיד שעוסק בעיקר בשיווק בין לאומי. החברה מספקת מיכשור תעשייתי, ברזים ומחברים לשוק ה"מסורתי" וכיום גם לשוק המתפתח של תעשיית השבבים.

לאחרונה יצאתי לגימלאות ואני עוסק באופן פרטי בייעוץ לחברות שונות. עוד לא עשיתי את הסוויץ', אני לא מרגיש פנסיונר.

קרובי משפחה בקיבוץ:

לאשתי אביבה ולי יש חמש בנות. מור הצעירה, וליאת הבכורה גרות פה בקיבוץ עם המשפחות שלהן.

יש לנו 12 נכדים שאנחנו מאוד אוהבים וגאים בהם.

אתי אדלשטיין היא אחותי.

כמה מילים על הקיבוץ:

בימיי הראשונים בקיבוץ היתה אווירה ייחודית למדי ומדהימה, היו אחווה, ידידות ומשהו באמת משותף גם ברוח וגם בחומר.

לצערי, כשהתחילה ההפרטה נוצרו סדקים במציאות הזו וחלקם הפכו לצלקות עמוקות. המציאות הכואבת מראה שטבע האדם הוא לחיות למען עצמו, ולכן כשהמכנה המשותף התפרק והופרט גם אנחנו כחברה אחת קצת התפרקנו.

אני חושב שכדי שנוכל לחיות כחברה אחת שלמה ובריאה נדרש שיהיה לנו מכנה משותף חזק, וכן חשוב שתהיה לנו אמנה חברתית שתקבע את הכללים בחברה שלנו.

הקיבוץ צריך לדאוג לעתיד של אלה שתרמו לו בשנותיו הראשונות, כשעוד היה שיתופי ומאוחד. חברה שלא דואגת לעתידה ולפרטיה לא יכולה להתקיים כחברה. אמנה חברתית יכולה לפתור סוגיה זו.

בחיי היומיום הייתי שמח לראות קצת יותר תרבות שמכוונת לגיל שלי. יש פה המון מסיבות ואירועים, הייתי שמח אם היו מביאים גם הרצאות מרחיבות דעת מתחומים שונים.

משהו שאני רוצה לספר:

שנים רבות הסתובבתי ועבדתי בכל העולם, גיליתי שאני טוב בזה, יצרתי קשרים חזקים באירופה, רוסיה, יפן, ארצות ערב ועוד, אבל לא טרחת לי להנות מהנסיעות שלי, הייתי עסוק בעבודה.

עכשיו אני רוצה להתמקד במשפחה שלי, חשוב לי לדאוג לבנות שלי ובעיקר שהיחסים ביניהן יהיו חזקים וטובים.

כשחייתי בארה"ב למדתי בבי"ס עם תלמידים מכל העולם - קיבוץ גלויות אמיתי - כולם למדו כשווים, אפילו שהגענו מרקעים שונים מאוד וגם לתקופה יחסית מוגבלת. עצוב לי שכאן לידינו, מעבר לשדה, יש ישוב שלם שחי לצידנו עשרות שנים ויחיה עוד שנים רבות ובכל זאת אנחנו לא מייצרים חיבור אמיתי. אחד החלומות שלי הוא למצוא מימון ולהקים בשדה בינינו מתנ"ס משותף שיהווה קרקע לחיים משותפים.

תודה רבה בני, נעים להכיר!

12.8 קולין פרימוסט

דני פרידלנדר

אלון סגל

13.8 טוטסי עמר

גילה עמית

דניאל כץ

14.8 יובל נוי

15.8 שרון מזרחי

דור מעין

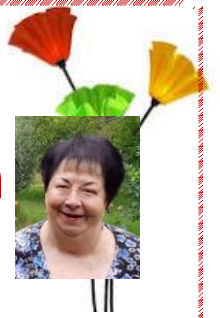
16.8 איילת מרום

נטע לינטון

17.8 עומר יצחקי

18.8 שרה מרקוסון

משולחן העורכת / שושנה שרקי

תודה לתמר ו. ולדודו פלמה
על התמדה לאורך זמן. לספק לנו חומר קריאה מעניין
ומאתגר. תהנו מפסק הזמן הקצר שלקחתם לעצמכם.
לא יותר מידי בבקשה.
להתראות ... בשבוע הבא?

